

μενα σελάχη. καλεῖται δ' ὤον μὲν τῶν κυημάτων τῶν τελείων, ἐξ οὗ γίγνεται τὸ γινόμενον ζῶον, ἐκ μορίου τὴν ἀρχήν, τὸ δ' ἄλλο τροφή τῷ γινομένῳ ἐστίν· σκώληξ δ' ἐστίν ἐξ οὗ ὄλου ὄλον γίνεται τὸ ζῶον, διαρθρουμένου καὶ αὐξανομένου τοῦ κυήματος. τὰ μὲν οὖν ἐν αὐτοῖς φωτοκεῖ τῶν ζωοτόκων οἶον τὰ σελάχη, τὰ δὲ ζωοτοκεῖ ἐν αὐτοῖς οἶον ἄνθρωπος καὶ ἵππος· εἰς δὲ τὸ φανερόν τῶν μὲν τελεωθέντος τοῦ κυήματος ζῶον ἐξέρχεται, τῶν δ' ὤον, τῶν δὲ σκώληξ. τῶν δ' ὤων τὰ μὲν ὀστρακόδερμά ἐστι καὶ δίχροα οἶον τὰ τῶν ὀρνίθων, τὰ δὲ μαλακόδερμα καὶ μονόχροα οἶον τὰ τῶν σελαχῶν. καὶ τῶν σκωλήκων οἱ μὲν εὐθύς κινητικοὶ οἱ δ' ἀκίνητοι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τοῖς περὶ γενέσεως δι' ἀκριβείας ὕστερον ἐροῦμεν.

Ἔτι δὲ τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει πόδας τὰ δ' ἄποδα, καὶ τῶν ἐχόντων τὰ μὲν δύο πόδας ἔχει οἶον ἄνθρωπος καὶ ὄρνις μόνα, τὰ δὲ τέτταρας οἶον σαύρα καὶ κύων, τὰ δὲ πλείους οἶον σκολόπενδρα καὶ μέλιττα· πάντα δ' ἄρτίους ἔχει πόδας. τῶν δὲ νευστικῶν ὅσα ἄποδα, τὰ μὲν πτερύγια ἔχει ὡσπερ ἰχθύς, καὶ τούτων οἱ μὲν τέτταρα πτερύγια, δύο μὲν ἄνω ἐν τοῖς πρηνέσι, δύο δὲ κάτω ἐν τοῖς ὑπτίοις οἶον χρύσοφρυς καὶ λάβραξ, τὰ δὲ δύο μόνον, ὅσα προμήκη καὶ λειῖα οἶον ἔγχελυς καὶ γόγγρος· τὰ δ' ὅλως οὐκ ἔχει οἶον σμύραινα, ἀλλὰ χρῆται τῇ θαλάττῃ ὡσπερ οἱ ὄφεις τῇ γῆ, καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ ὁμοίως νέουσιν. τῶν δὲ σελαχῶν ἔνια μὲν οὐκ ἔχει πτερύγια, οἶον τὰ πλατέα καὶ